

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/169/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111233246
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Čisovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7111233246.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Zuzanou Čisovskou vo veci navrhovateľa: CaC clearing, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Letná 45, IČO: 36 194 336, zastúpeného: JUDr.Miroslav Vereb, advokát, so sídlom v Košiciach, Šoltésovej 5 odporkyni: NP. M., D.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v G., G. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom: Ing.Slávka Kočanová, zamestnankyňa Okresného súdu Košice I, v konaní o zaplatenie 770,38 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Odporkyni náhradu trov konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a .**

V r a c i a navrhovateľovi súdny poplatok, zaplatený za návrh na začatie konania vo výške 7,87 EUR, prostredníctvom Daňového úradu Košice, v lehote 30 dní odo dňa doručenia právoplatného odpisu tohto rozhodnutia príslušnému daňovému úradu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 5.12.2011 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu vo výške 770,38 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,08% za každý deň omeškania od 1.2.2006 až do zaplatenia. Zároveň sa domáhal aj priznania náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil skutočnosťami, že pohľadávku uplatnenú návrhom nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.8.2008 od spoločnosti BBF Capital, a.s. so sídlom v Banskej Bystrici, ktorá nadobudla túto pohľadávku od spoločnosti DEBTINVEST LIMITED, so sídlom na Britských Panenských ostrovoch na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.4.2008, ktorá túto pohľadávku nadobudla na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006 od spoločnosti Asset Portfolio Servicing Slovakia a.s., so sídlom v Bratislave, ktorá túto pohľadávku nadobudla od pôvodného veriteľa - spoločnosti HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006. Dňa 18.4.2002 uzatvorila spoločnosť HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s. s odporkyňou úverovú zmluvu, na základe ktorej táto spoločnosť poskytla odporkyni revolvingový úver s výškou úverového rámca 30.000,- Sk a vydala jej úverovú kartu, na základe ktorej získala odporkyňa právo čerpať finančné prostriedky do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Aktiváciou úverovej karty zriadil pôvodný veriteľ odporkyni úverový účet pre čerpanie poskytnutého úveru do výšky prideleného úverového rámca. Odporkyňa sa zaviazala riadne a včas splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a výškou mesačnej splátky uvedenej v zmluve, v ktorých boli zahrnuté aj zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny. Odporkyňa nedodržala dohodnutý splátkový kalendár, čím sa dostala do omeškania a navrhovateľovi vzniklo v

súlade s úverovými zmluvnými podmienkami tvoriacimi neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, resp. odstúpiť od zmluvy, čím odporkyni vznikla povinnosť zaplatiť celý zostatok dlžnej istiny spolu s príslušenstvom, ako aj zmluvnú pokutu. Na úhradu dlžnej sumy bola odporkyňa vyzvaná výzvou zo dňa 19.12.2005. Ku dňu splatnosti úveru dlh odporkyne predstavoval sumu 770,38 EUR (23.208,55 Sk) pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 15.853,61 Sk (995,84 EUR), úroku z úveru vo výške 2.685,89 Sk, zmluvnej pokuty vo výške 2.685,89 Sk v zmysle hlavy 8 § 3 úverových zmluvných podmienok, zmluvnej pokuty vo výške 500,- Sk v zmysle hlavy 9 § 1 úverových zmluvných podmienok a zmluvnej pokuty vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je odporkyňa v oneskorení, t.j. 1.483,16 Sk v zmysle hlavy 9 § 2 úverových zmluvných podmienok.

Podaním zo dňa 26.2.2013 navrhovateľ vzal späť návrh v časti o zaplatenie sumy 154,98 EUR titulom zmluvnej pokuty a o zaplatenie sumy 89,16 EUR titulom úroku z úveru a úrokov z omeškania uplatnených nad 6% ročne zo sumy 770,38 EUR od 1.2.2006 až do zaplatenia. Tunajší súd uznesením č.k. 24C/169/2012-71 zo dňa 18.4.2013 konanie v späťvzatej časti zastavil.

Predmetom konania po späťvzatí návrhu v časti ostala len istina úveru v sume 526,24 EUR, t.j. odporkyni reálne poskytnutá suma, bez úrokov a zmluvnej pokuty, spolu s úrokom z omeškania.

Pobyt odporkyne sa súdu napriek vykonanému šetreniu nepodarilo zistiť. V súlade s ust. § 29 ods. 2 a 6 O.s.p. jej preto na zastupovanie v tomto konaní ustanovil opatrovníka. Opatrovník vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku s odôvodnením, že navrhovateľ si uplatňuje nárok, ktorý vzhľadom na dátumy uzavretia zmlúv o postúpení pohľadávok a dátum, od ktorého si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania, bol splatný ešte pred rokom 2006. Žaloba bola podaná až v r.2011, teda po uplynutí premlčacej doby. Na základe uvedeného žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa ust. § 115a ods.2 O.s.p., v znení účinnom od 1.1.2013, pojednávanie nie je

potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Drobným sporom sa v zmysle ust. § 200ea ods.1 O.s.p. rozumie vec, v ktorej hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 EUR.

Súd vec prejednal a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle vyššie cit.zák.ustanovenia § 115a ods.2 O.s.p., vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a na základe týchto dôkazných prostriedkov zistil skutkový stav veci:

Z písomnej úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES č. 5203118319 súd zistil, že spoločnosť HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s. so sídlom v Piešťanoch, Winterova 7, IČO: 36 234 176 ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník dňa 18.4.2002 uzavreli zmluvu, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyni úver a to zriadením úverového účtu umožňujúceho čerpanie úveru do výšky dohodnutého úverového rámca 30.000,- Sk prostredníctvom úverovej karty, do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 1.200,- Sk s termínom splatnosti každej mesačnej splátky k 20.dňu v mesiaci. Neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy tvoria Úverové zmluvné podmienky spoločnosti HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s. (ďalej len "Úverové zmluvné podmienky").

Z hlavy 8 § 1 (Zánik úverovej zmluvy) Úverových zmluvných podmienok súd zistil, že úverová zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú.

Z hlavy 8 § 2 Úverových zmluvných podmienok súd zistil, že odporkyňa bola povinná celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že:

a/ sa oneskorila s platením minimálne dvoch splátok alebo sa oneskorila s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, s tým, že v prípadoch, ak nastane predčasná splatnosť úveru, je spoločnosť oprávnená pozastaviť čerpanie už dohodnutého úveru alebo od zmluvy odstúpiť.

Z hlavy 10 § 11 Úverových zmluvných podmienok vyplýva, že úverová zmluva sa riadi príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Z hlavy 7 § 4 (Podmienky zabezpečenia úverovej pohľadávky) Úverových zmluvných podmienok vyplýva, že odporkyňa vyhlásila, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv vzniknutých spoločnosti v súvislosti s poskytnutím úveru na dobu 10 rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť.

Podľa ustanovenia § 1 ods.1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase vzniku daného zmluvného vzťahu (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 3 ods.1 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa ustanovenia § 3 ods.2 citovaného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods.1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 4 ods.4 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

V danom prípade mal súd s vykonaným dokazovaním za preukázané, že pôvodný veriteľ, spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ a odporkyňa ako klient - dlžník uzatvorili dňa 18.4.2002 úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty YES, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyni úver a to zriadením úverového účtu umožňujúceho čerpanie úveru do výšky dohodnutého úverového rámca 30.000,- Sk prostredníctvom úverovej karty, do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Odporkyňa sa zaviazala splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 1.200,- Sk s termínom splatnosti každej mesačnej splátky k 20. dňu v mesiaci. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú.

Predmetnú zmluvu súd po právnej stránke posudzoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

V súlade s ustanovením § 3 ods.1 citovaného zákona, veriteľom z predmetnej zmluvy bola právnická osoba, ktorá poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trnava súd zistil, že spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. mala v období od 30.3.2001

a teda, aj v čase uzavretia zmluvy, zapísaný ako predmet činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom. V danom prípade taktiež nebolo sporné, že odporkyňa je spotrebiteľom, pretože ide o fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods.2 citovaného zákona); opak preukázaný nebol. Zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, čo je podmienkou jej platnosti v zmysle ustanovenia § 4 ods.1 citovaného zákona.

Dôvodnosť nároku uplatneného navrhovateľom titulom nesplateného, reálne poskytnutého úveru ako aj úrokov z omeškania súd bližšie neskúmal, vzhľadom na námietku premlčania, vznesenú opatrovníkom odporkyne. V súvislosti s vyhlásením odporkyne, obsahnutým v ust. § 4 hlavy 7 Úverových zmluvných podmienok, ktorým došlo k predĺženiu všeobecnej premlčacej doby na 10 rokov, sa súd primárne zaoberal otázkou, podľa akej právnej úpravy je potrebné uvedenú otázku posúdiť.

V tejto súvislosti, vzhľadom na charakter predmetného záväzkovo-právneho vzťahu, ktorý je vlastne spotrebiteľským úverom, je potrebné poukázať na to, že okrem špeciálnej právnej úpravy obsahnutej v zákone č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, je potrebné na daný vzťah aplikovať aj všeobecnú úpravu v zmysle Občianskeho zákonníka, upravujúcu spotrebiteľské zmluvy (ust. § 52 a nasl.).

Posudzovaná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah, vzhľadom na formulárovú predtlač, nemôže meniť. Spotrebiteľ teda buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takéhoto stavu je teda spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

So vstupom do Európskej únie prijala Slovenská republika inter alia aj záväzky náležite transponovať smernice EÚ a v aplikačnej praxi aj napĺňať ciele týchto smerníc. V oblasti ochrany spotrebiteľa, a teda aj finančného spotrebiteľa európska únia prijala viaceré smernice (viď príloha Smernice EP a Rady z 23.4.2009 č. 2009/22 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov o súdnych príkazoch).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“) si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor vo fundamentálnom rozsudku Océano Grupo Editorial SA C-240/98 až C-244/98 konštatuje, že je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáža na nekalosť zmluvnej podmienky, a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihliadať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

Vzťah medzi účastníkmi vznikol pred vstupom Slovenska do Európskej únie (1.5.2004). Práve v súvislosti so skôr uzavretými zmluvami zákonodarca umožnil dodávateľom dať zmluvy do súladu s požiadavkami a cieľmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa. To platí aj čo do povinnosti odstrániť zo spotrebiteľských zmlúv neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia nevýhodnejšie oproti ustanoveniam Občianskeho zákonníka (§ 54 ods. 1, 879f ods. 3 OZ). Za tým účelom zákonodarca stanovil trojmesačnú lehotu na nápravu a jej márne uplynutie spojil s následkom neplatnosti problémového zmluvného ustanovenia.

Podľa ust. § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, v znení novely vykonanej zákonom č.150/2004 Z.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V zmysle ustanovenia § 879 f ods.3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 Občianskeho zákonníka do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

V zmysle ust. § 879 f ods.4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, § 54 a § 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Zákon č.150/2004 Z.z., ktorým sa vykonala zmena Občianskeho zákonníka, nadobudol účinnosť dňa 1.4.2004.

Podľa ust. § 401 Obchodného zákonníka, strana, voči ktorej sa právo premlčuje, môže písomným vyhlásením druhej strane predĺžiť premlčaciu dobu, a to aj opakovane; celková premlčacia doba však nesmie byť dlhšia ako desať rokov od doby, keď začala po prvý raz plynúť.

V danom prípade je z obsahu Úverových zmluvných podmienok (hlava 10 § 11) zrejmé, že zmluvné strany učinili dohodu o voľbe práva, v zmysle ktorej sa ich záväzkovo-právny vzťah mal spravovať Obchodným zákonníkom a v nadväznosti na uvedenú dohodu, s poukazom na ust. § 401 Obchodného zákonníka, do znenia Úverových zmluvných podmienok (hlava 7, § 4) zakotvili vyhlásenie odporkyne, že predlžuje premlčaciu dobu vo vzťahu k všetkým právam, ktoré vzniknú veriteľovi z uzavretej zmluvy voči nej, na dobu desať rokov.

Ako už súd konštatoval vyššie, posudzovaná zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou a to bez ohľadu na právnu formu, ktorú si zmluvné strany (dodávateľ a spotrebiteľ) zvolili, preto je irelevantná aj dohoda, že záväzkový vzťah zmluvných strán sa má riadiť Obchodným zákonníkom. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter danej zmluvy sú normy obchodného práva použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

Súd má za to, že jednostranné vyhlásenie odporkyne ako spotrebiteľa, ktorým došlo k predĺženiu všeobecnej premlčacej doby na desať rokov, zásadným spôsobom odporuje spotrebiteľskému právu. Je nepochybné, že účinky takéhoto vyhlásenia spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech „slabšieho“ kontrahenta, ktorým je spotrebiteľ, ktorému bolo znenie zmluvy i Obchodných podmienok (vopred veriteľom pripravené na formulári vyhotovenom drobným ťažko čitateľným písmom) predložené na podpis bez možnosti ovplyvniť resp. zmeniť zmluvné podmienky, pričom (recipročne) zo strany veriteľa voči odporkyne k takémuto vyhláseniu nedošlo. Súd má za to, že predĺžením premlčacej doby výlučne v prospech „silnejšej“ zmluvnej strany spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie, čo je v rozpore s ust. § 53 ods.1 a § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.4.2004.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide de facto o spotrebiteľský vzťah, ktorý vznikol pred nadobudnutím účinnosti zákona č.150/2004 Z.z., ktorým bola vykonaná zmena Občianskeho zákonníka, pre vyššie uvedený rozpor s citovanými zákonnými ustanoveniami mala byť posudzovaná zmluvná podmienka daná do súladu podľa ust. § 879 písm.f/ ods.3 a 4 Občianskeho zákonníka, najneskôr do 1.7.2004.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote takto neučinil, preto nastúpila zákonom predpokladaná sankcia vo forme neplatnosti dotknutého zmluvného dojednanja. Vychádzajúc z uvedeného súd uzavrel, že vzhľadom na neplatnosť článku § 4 hlavy 7 Obchodných podmienok, pri posudzovaní otázky premlčania nemožno vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty, ale je potrebné aplikovať občiansko-právnu úpravu premlčania, tak ako je to ustanovené v § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (zmluvné podmienky sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa).

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach ustanovené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania sa súd zaoberal otázkou, kedy začala plynúť premlčacia doba. Začiatok premlčacej doby sa viaže k okamihu, kedy mohol veriteľ vykonať svoje právo prvý raz a teda, keď mohol svoj nárok voči odporcovi uplatniť na súde podaním žaloby. Uvedené právo sa obvykle odvíja od dátumu splatnosti pohľadávky.

V danom prípade sám navrhovateľ tvrdil, že vzhľadom na neplnenie dojednaných zmluvných povinností zo strany odporkyne došlo k tzv.zosplateniu úveru, t.j. k uplatneniu práva na predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok, ktoré bolo dôvodom ukončenia úverového vzťahu, tak ako to vyplýva z § 2 a 4 hlavy 8 Úverových zmluvných podmienok. Navrhovateľ síce k návrhu na začatie konania nepredložil žiaden listinný doklad, z ktorého by súd mohol učiť nesporný záver o dátume, ku ktorému došlo k predčasnej splatnosti úveru (predložil len úverovú zmluvu), sám však v návrhu uviedol, že na zaplatenie celého dlhu, vrátane zostatku úverovej istiny vyzval odporkyňu listom zo dňa 19.12.2005. Aj z dátumov uzavretia jednotlivých zmlúv o postúpení pohľadávok je zrejmé, že spoločnosť Home Credit a.s. ako pôvodný veriteľ postúpila predmetnú pohľadávku voči odporkyni na inú spoločnosť už 27.11.2006. Už v tomto čase teda predmetná pohľadávka musela byť splatná. Najneskôr však musela byť splatná pred dátumom, od ktorého si navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania z danej istiny, t.j. pred 1.2.2006. Z uvedeného potom vyplýva, že najneskôr dňa 31.1.2006 nepochybne veriteľ mal vedomosť o všetkých splatných záväzkoch odporkyne a svoje právo voči nej mohol prvýkrát uplatniť na súde už nasledujúceho dňa, t.j. 1.2.2006, o čom svedčí napokon aj fakt, že navrhovateľ si uplatnil úroky z omeškania z celej istiny počnúc uvedeným dňom ako prvým dňom omeškania s plnením dlhu. Všeobecná trojročná premlčacia doba teda začala plynúť dňa 1.2.2006 a uplynula dňa 1.2.2009. Navrhovateľ svoj nárok uplatnil až návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 5.12.2011, teda po uplynutí trojročnej všeobecnej premlčacej doby v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

Zhrnúc vyššie uvedené súd uzavrel, že nárok navrhovateľa je premlčaný.

Súd mal za to, že okrem tzv. hlavného záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy, je premlčané aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania.

Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného záväzku. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (vedľajší) záväzkový právny vzťah. Vedľa povinnosti splniť záväzok hlavný, je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický). Povinnosť platiť úroky z omeškania, nemôže trvať dlhšie, ako trvá hlavný záväzok. Splnením dlhu (záväzku) alebo jeho zánikom z iného dôvodu zaniká (končí) taktiež povinnosť platiť úroky z omeškania ako vedľajší právny vzťah. Ak dôjde k premlčaniu hlavného záväzkového právneho vzťahu, nemôže sa takýto právny následok uplynutím času nevzťahovať k záväzku vedľajšiemu. To znamená, že povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania zanikne, ak dôjde ku splneniu dlhu alebo k jeho zániku z iných dôvodov (napr. premlčaním).

Zhrnúc vyššie uvedené závery, prihliadnuc na dôvodne podanú námietku premlčania, súd musel návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Odporkyňa mala v konaní úspech, preto by jej patrilo právo na náhradu trov proti navrhovateľovi. Odporkyňa však preukázateľne trov v tomto konaní nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, preto jej súd náhradu trov proti navrhovateľovi nepriznal.

Podľa ust. § 11 ods.3 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v znení účinnom v čase rozhodovania súdu, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa ust. § 11 ods.4 citovaného zákona, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,63 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa ust. § 11 ods.6 citovaného zákona, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti; v prípade, že orgán štátnej správy súdov nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona.

Navrhovateľ zaplatil za návrh na začatie konania súdny poplatok vo výške 46 EUR (podľa položky 1a/ Sadzobníka, tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch, t.j. 6 % z ceny predmetu konania - pôvodne 770,38 EUR). Následne, ešte pred prvým pojednávaním, vzal návrh v časti o zaplatenie sumy 154,98 EUR a 89,16 EUR späť, pričom predmetom konania ostal nárok na zaplatenie sumy 526,24 EUR s prísl., ktorému zodpovedá súdny poplatok vo výške 31,50 EUR. V súlade s vyššie cit. ust. § 11 ods.3 zákona o súdnych poplatkoch preto súd rozhodol, že navrhovateľovi vráti zodpovedajúcu časť súdneho poplatku, po krátení o 6,63 EUR v súlade s ust. § 11 ods.4 zákona o súdnych poplatkoch (t.j. 46 EUR - 31,50 EUR - 6,63 EUR), t.j. vo výške 7,87 EUR. Takto krátený súdny poplatok bude navrhovateľovi vrátený prostredníctvom príslušného daňového úradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)